

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

אלא רמו ליבמה שאסורה בחיי בעלה מנין. לכוין דשריא רחמנא אחר מיתה אין סבדל לומר דלסקירא צחי בעלה דלא מיסתבר שהיה צא הכתוב לומר דלמי עשה דמי לא תעשה שיש בו כרת אי לאו דמוכח קרא דהדיא:

בזכור מהו. הא דלא ליניף זכור

וצהמה מהקישא דרבי

יונה משום דלמ מקורה הערה כתיב

והנהו לא שייך צבו מקור ועוד

דלפסקינהו צקלא דמונך אי נמי

משום דזכור וצהמה לא חשיב צילה

דאין דרך צילה צקן ולהכי צפרק

ארבע מיתות (פנהדרין נד): לריך אזכרה

ועונש לשוכן ושכנן צכור אע"ג

דבעלמא לא צעי קרא לחייב האשה

השכנת: **אמרן** לו מתה אשתך

כו'. בתלמא הוה סגי אלא קמ"ל

דאף על פי שיש ערובו של

חמשתן שלשלת אמה וריך להוילא

האסורות לא גזרינן הני דשרינן

אנו הני דלסקינן:

צרותיהן. אילטידין אע"ג דס"ד

דמוטב שיחלוץ הצרות

גזירה שלא יחלוץ לשניה או רביעית:

מאשת

מכלל עשה עשה אמר קרא ³ ואיש אשר יקח את אשת אחיו גדה היא אלא כגדה מה גדה אף על פי שיש לה היתר לאחר מבאן

אשת אחיו גדה היא אלא כגדה מה גדה אף על פי שיש לה היתר לאחר מבאן

"בשעת איסורא בכרת אף אשת אח [נמי] אף על פי שיש לה היתר לאחר

מבאן ² בחיי בעלה בכרת אלא העראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם

למה לי לכדבעא מוניה רבינא מרבא ² המערה ² בזכור מהו בזכור ⁴ משכבי

אשה כתיבא אלא המערה בבחמה מהו אמר ליה אם אינו ענין להעראה

דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם דאתיא בהקישא מדרבי יונה דתננה ענין

להעראה דבהמה מכדי בהמה חייבי מיתות בית דין היא מאי מעמא כתיב

להעראה דידה גבי חייבי כריתות לכתוב גבי מיתת בית דין וגילף מיתת ב"ד

ממיתת ב"ד ⁷ אידי דכוליה קרא לדרשא אתי כתיב ביה גמי הא מילתא

לדרשא מאי דרשא דתניא ⁵ ערות אחות אביך לא תגלה יבין מן האב בין

מן האם אתה אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן

האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו יבין מן האב בין מן האם אף

כאן בין מן האב בין מן האם או כלך לדרך זו חייב כאן וחייב בדודתו מה

דודתו ימן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם נראה למי דומה

דנין איסור הבא מאליו מאיסור הבא מאליו ואל תוכיח דודתו שאין איסור

הבא מאליו או כלך לדרך זה דנין קרובי האב מקרובי האב ואל תוכיח

אחותו שקרובי עצמו תלמוד לומר ערות אחות אביך לא תגלה בין מן האב

בין מן האם ⁶ ערות אחות אמך לא תגלה בין מן האב בין מן האם למה לי

למכתבא באחות אב למה לי למכתבא באחות אם אמר רבי אבהו צריכי

דאי כתב רחמנא באחות אב שכן יש לה חיים אבל אחות אם אימא לא ואי

כתב רחמנא באחות אם שכן ודאית אבל אחות אב אימא לא צריכא ודודתו

דפשיטא ליה לתנא דמן האב ולא מן האם מנא ליה אמר רבא אתיא דודו

דודו כתיב הכא ⁷ ערות דודו גלה וכתיב התם ⁸ או דודו או בן דודו יגאלנו

מה להלן מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם והתם מנולן אמר

קרא ממשפחתו יגאלנו ⁹ משפחת אב קרויה משפחה ¹⁰ משפחת אם אינה קרויה

משפחה והדתן ¹⁰ אמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה מאביה מתה ונשא

אחותה מאמה מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה מותר

בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות צרותיהן ואסור בשניה וברביעית

ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה

מותר בשניה וברביעית ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית

אלמא

קטורה מצטואל ומלכה צת צטואל מחנה ולואין נשא את מלכה והלך למדינת הים אמרו לו מתה רבקה

שהיא אחותה מאביה חזרו ואמרו לו מתה רבקה ונשא את שרה אחותה מאמה אמרו לו מתה שרה ונשא את יוכבד אחותה

מאביה אמרו לו מתה יוכבד ונשא את דינה אחותה מאמה חזרו ואמרו לו כולן קיימות: מותר בראשונה. צמלכה אשתו: ובשלישית.

שרה לפי שרבקה לא היו קדושה קידושין וציאתה צלונם הוא ומותר בצרה אחותה דמן (לקמן דף 15.) נושאין על האנוסה: ובחמישית.

דינה ואע"פ שהיא אחות יוכבד הרביעית לפי שציאת יוכבד פיתוי היא ולמה קידושין מפני שהשלישית היו קידושה קידושין: ופוטרות צרותיהן. אם מת וחללו האחין לאחת מהן פוטרות צרותיהן: ואסור בשניה. מפני הראשונה ורביעית מפני השלישית: אלמא

ביומי תליא מילתא אשת אח בבנים תליא

רחמנא אלא פריך הכי מה לגדה ואשת אח

שכן אין אוסרן מתירן תאמר באשת איש

שאוסרה מתירה אלא ⁶ אמר ר' יונה ואיתימא

רב הונא בריה דרב יהושע אמר קרא ¹ כי

כל אשר יעשה מכל התועבות האלה

ונכרתו הנפשות העושות הוקשו כל העויות

כולן לגדה מה גדה בהעראה אף כל

בהעראה ואלא גדה דכתיבא גבי אשת אח

למה לי לכדרב הונא דאמר רב הונא רמו

ליבמה מן התורה מנין מנין אף כתיב

² יבמה יבא עליה אלא רמו ליבמה שאסורה

בחיי בעלה מנין האי סברא היא מדראמה

רחמנא לאחר מיתת בעלה שריא מכלל

דבחיי בעלה אסורה ודלמא לאחר מיתת

בעלה מצוה בחיי בעלה רשות אי נמי לאחר

מיתת בעלה אין בחיי בעלה לא ³ ולא הבא

מכאן ³ ואיש אשר יקח את אשת אחיו גדה היא וכי

אשת אחיו גדה היא אלא כגדה מה גדה אף על פי שיש לה היתר לאחר מבאן

"בשעת איסורא בכרת אף אשת אח [נמי] אף על פי שיש לה היתר לאחר

מבאן ² בחיי בעלה בכרת אלא העראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם

למה לי לכדבעא מוניה רבינא מרבא ² המערה ² בזכור מהו בזכור ⁴ משכבי

אשה כתיבא אלא המערה בבחמה מהו אמר ליה אם אינו ענין להעראה

דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם דאתיא בהקישא מדרבי יונה דתננה ענין

להעראה דבהמה מכדי בהמה חייבי מיתות בית דין היא מאי מעמא כתיב

להעראה דידה גבי חייבי כריתות לכתוב גבי מיתת בית דין וגילף מיתת ב"ד

ממיתת ב"ד ⁷ אידי דכוליה קרא לדרשא אתי כתיב ביה גמי הא מילתא

לדרשא מאי דרשא דתניא ⁵ ערות אחות אביך לא תגלה יבין מן האב בין

מן האם אתה אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן

האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו יבין מן האב בין מן האם אף

כאן בין מן האב בין מן האם או כלך לדרך זו חייב כאן וחייב בדודתו מה

דודתו ימן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם נראה למי דומה

דנין איסור הבא מאליו מאיסור הבא מאליו ואל תוכיח דודתו שאין איסור

הבא מאליו או כלך לדרך זה דנין קרובי האב מקרובי האב ואל תוכיח

אחותו שקרובי עצמו תלמוד לומר ערות אחות אביך לא תגלה בין מן האב

בין מן האם ⁶ ערות אחות אמך לא תגלה בין מן האב בין מן האם למה לי

למכתבא באחות אב למה לי למכתבא באחות אם אמר רבי אבהו צריכי

דאי כתב רחמנא באחות אב שכן יש לה חיים אבל אחות אם אימא לא ואי

כתב רחמנא באחות אם שכן ודאית אבל אחות אב אימא לא צריכא ודודתו

דפשיטא ליה לתנא דמן האב ולא מן האם מנא ליה אמר רבא אתיא דודו

דודו כתיב הכא ⁷ ערות דודו גלה וכתיב התם ⁸ או דודו או בן דודו יגאלנו

מה להלן מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם והתם מנולן אמר

קרא ממשפחתו יגאלנו ⁹ משפחת אב קרויה משפחה ¹⁰ משפחת אם אינה קרויה

משפחה והדתן ¹⁰ אמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה מאביה מתה ונשא

אחותה מאמה מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה מותר

בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות צרותיהן ואסור בשניה וברביעית

ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה

מותר בשניה וברביעית ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית

אלמא

קטורה מצטואל ומלכה צת צטואל מחנה ולואין נשא את מלכה והלך למדינת הים אמרו לו מתה רבקה

שהיא אחותה מאביה חזרו ואמרו לו מתה רבקה ונשא את שרה אחותה מאמה אמרו לו מתה שרה ונשא את יוכבד אחותה

מאביה אמרו לו מתה יוכבד ונשא את דינה אחותה מאמה חזרו ואמרו לו כולן קיימות: מותר בראשונה. צמלכה אשתו: ובשלישית.

שרה לפי שרבקה לא היו קדושה קידושין וציאתה צלונם הוא ומותר בצרה אחותה דמן (לקמן דף 15.) נושאין על האנוסה: ובחמישית.

דינה ואע"פ שהיא אחות יוכבד הרביעית לפי שציאת יוכבד פיתוי היא ולמה קידושין מפני שהשלישית היו קידושה קידושין: ופוטרות צרותיהן. אם מת וחללו האחין לאחת מהן פוטרות צרותיהן: ואסור בשניה. מפני הראשונה ורביעית מפני השלישית: אלמא

ביומי תליא מילתא. אפי' אם מת האוסרה שפסקה דם צראייה

ראשונה אסורה כל צבעה: **בבנים תליא.** אם יש לה צנים אפילו מת

אחיו: אין אוסרן מתירן. אין כח צאוקר להחיר אלא דבר אחר

ממירה ימים מתירין את הגדה ואשת אח כשהוא ערירי: **הוקשו כל**

העויות לגדה. שהרי כאן הוקשו

כולן זו לזו וגדה כמזבה צפרשת

עריות¹ הלכך בהעראה ילפינן כולהו

מגדה: **גדה דכתיב גבי אשה את.**

דילפינן מנייה לעיל¹ העראה לאשת

אח מגדה: **צחי בעלה.** אם גירשה

אחיו: **ולאו הכא מכלל עשה עשה.**

אצל כרת ליכא: **משכבי אשה.** וכיון

דצאשה הוי העראה משכב ממילא

איתסרלא צוכור דהא צוכור כתיבי¹

שלא **גמר צילתו:** ואחות אב ואחות אם

לאו מחייבי מיתות הן ללא כתיבא

צבו מיתה: **ליכאנה צמיס ציס דין.**

כגון צלמו וחמומו ולימא נמי אם אינו

ענין להו דלתיא צהיקישא דרי יונה

מנהו ענין לצמה: **אידי דגלויה**

קרא. דכתיב צלחות אב ואחות אם

צפרשת קדושים תהיו¹ לדרשא תמא

כדמתיא לקמן כתיב ציה נמי העראה

צלא לוך לדרשא צמהמה: **ערוס**

אחות אביך. קרא דלחרי מות קמא

נקט: **צין.** שהיא אחות אביך מן האב

צין מן האם: מה אחוסו צין מן האב

צין מן האם. דכתיב¹ צת אביך או

צת אמך: מה דודוסו מן האב ולא מן

האם. שחס היה דודו אחי אביו מן

האם ולא מן האב אין אשמו עליו

ערוס ולקמן צעי מנלן: **דודוסו אין**

איסורה צא עליו מאליו. אלא על

ידי קדושי דודו: ולא סוניה אחוסו.

וכיון דלא נפקא לן מתינא תלמוד

לומר מקרא שני צפרשת קדושים תהיו

ערוס אחות אביך ואחות אמך לא

תגלה¹ ואין צריך להוסיף שכבר הוסיף

ולא הוה ליה לאשמועינן אלא עונש

כדעבד צאשת אח וצלחותו איש כי

יקח אחות אביו ואחות אמו עונש

ישאו וקרא ימירא הוה לצבות אחות

אביו מן האם ואחות אמו מן האם:

למה לי למסב. האי קרא ימירא

צמרוייהו לכתוב צדלא ומיתי אידך

מניה: **יש לה חיים.** דמספחת אב

קרויה משפחה דכתיב וימילדו על

משפחותם לצית צבותם (במדבר א):

אחות אם ודאי קרובתו אצל אחות

אב שמה ח"ו אין זה אביו: **מה להלן**

מן האב. אם אחי אביו מן האב הוא

הוי קרוב לענין גאולה יומר ומנאות

גאולה מוטל עליו יומר מקרובי האם

אף כאן מן האב ולא מן האם: ה"ג

ממשפחתו יגאלנו משפחה אב קרויה

משפחה כו': והא דפגן אמרו לו

מהה אשתך כו'. כגון דינה צת למה

מיעקב ויוכבד צת למה מצלונן

ושרה צת מצלונן מקטורה ורצקה צת

רצקה שאלה מלכה צת צטואל מחנה ולואין נשא את מלכה והלך למדינת הים אמרו לו מתה רבקה

שהיא אחותה מאביה חזרו ואמרו לו מתה רבקה ונשא את שרה אחותה מאמה אמרו לו מתה שרה ונשא את יוכבד אחותה

מאביה אמרו לו מתה יוכבד ונשא את דינה אחותה מאמה חזרו ואמרו לו כולן קיימות: מותר בראשונה. צמלכה אשתו: ובשלישית.

שרה לפי שרבקה לא היו קדושה קידושין וציאתה צלונם הוא ומותר בצרה אחותה דמן (לקמן דף 15.) נושאין על האנוסה: ובחמישית.

דינה ואע"פ שהיא אחות יוכבד הרביעית לפי שציאת יוכבד פיתוי היא ולמה קידושין מפני שהשלישית היו קידושה קידושין: ופוטרות צרותיהן. אם מת וחללו האחין לאחת מהן פוטרות צרותיהן: ואסור בשניה. מפני הראשונה ורביעית מפני השלישית: אלמא

לעיל ח. קידושין סו:

כריתות צ. ג. (ל) ולקמן טו:

סו. עג. פסקים מא: וצמים

ל. חולין פא. א. סנהדרין

נה. ד. נפסקים סו: לקמן

עד. סוטה ג. צ"ק נא. ס.

פל. פס. וע"ע שיעות ו.

יח. סנהדרין עג. (ס) וצ"ב

קט: ק"י. (ו) לקמן טו.

(ו) ויקרא יח. (ח) ויע"א.

(ט) ויקרא יח. (י) ויקרא

גכ. (ט) ויקרא יח.

(ט) ויקרא כג.

ויקרא יח כט

2. כי ישבב אביב יחדו

ומת אחד מהם וכן אין